

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1051

Dr. Bitskey Botond
főtitkár

Tisztelt Főtitkár Úr!

A fenti ügyszám alatt Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdés d. pontja alapján 2014.05.14. napján a Kúria Mfv.III.10450/2013/5. számú ítéletével összefüggésben előterjesztett panaszindítványomat az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (a továbbiakban: Abtv) 55. § (3) bekezdése alapján az alábbiak szerint **k i e g é s z í t e m.**

Az Abtv 52. § (1) bekezdése:

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság semmisítse meg a Kúria Mfv.III.10.450/2010/5 ítéletét a lentebb részletesen kifejtésre kerülő Alaptörvényben biztosított jogaim megsértése miatt.

Az Abtv 52. § (1b) bekezdése:

a.) Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja állapítja meg az alábbiak szerint:
„d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.”

Jogosultságomat az Alkotmánybírósági eljárásra az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 27. §-a állapítja meg, mely szerint:

„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

b.) Az eljárás megindításának indokai és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	N / 958 - 2 / 2014
Érkezett:	2014 JÚN 25.
Példány:	1
Melléklet:	4 db
Kezelőiroda:	<i>mu!</i>

Ügysz.: IV/958/2014

Az alkotmányjogi panaszindítványomat az Alaptörvényben foglalt és a panaszindítványomban felsorolt alapvető jogaim megsértése miatt terjesztettem elő. A bírósági eljárás során az alapvető jogaimban korlátoztak. Magyarország demokratikus jogállam. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 1. §- a, 2. § (1) bekezdése, valamint a 3. § (2) és (4)-(5) bekezdése kimondja, hogy:

„1. § Ennek a törvénynek az a célja, hogy a természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését az e fejezetben meghatározott alapelvek érvényesítésével biztosítsa.

2. § (1) A bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

(2) A bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

(4) A bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. A bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésetten, vagy egyébként a jóhiszemű pervitellel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik.

(5) Ha törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. E rendelkezések nem érintik a törvényes vélelmeket, ideértve azokat a jogszabályokat is, amelyek szerint valamely körülményt az ellenkező bizonyításáig valónak kell tekinteni.”

A demokratikus jogállamban a bíróságoknak a rájuk vonatkozó eljárási szabályokat be kell tartani. Ahol az eljáró hatóság az eljárási szabályokat nem tartja be, vagy a bíróság a rá vonatkozó eljárási szabályt csak formálisan tartja be, ahol a perbeli félnek az indítványait nem veszik figyelembe, ahol a bizonyítékait indokolatlanul mellőzik, ott sérül a jogállamiság és ez az Alaptörvénnyel ellentétes.

A bírói eljárás során sérült az Alaptörvény Alapvetés fejezetének B) cikk (1) bekezdésében megfogalmazott „Magyarország független, demokratikus jogállam” elv.

Továbbá a Szabadság és felelősség fejezet II. cikk alapján „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz,”

Ugyanezen fejezet XXIV. cikk (1) bekezdése alapján „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”

A fejezet XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A fent írt alapjogaimat az eljárások során megsértették. Olyan eljárásokat folytattak le, ahol a legalapvetőbb szabályokat sem tartották be. Az egész eljárás alatt csak egy báb voltam, indítványaimat nem vették figyelembe, mintha ott sem lettem volna. Ezzel az Alaptörvényben biztosított jogaimat durván megsértették.

c.) Az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntés a Kúria Mfv. III.10405/2013/5 számú ítélete és azt megelőző hatósági és bírósági eljárás.

d.) Az Alaptörvény megsértett rendelkezései:

Az Alapvetés fejezetének B) cikk (1) bekezdése szerint „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

A Szabadság és felelősség fejezetének II. cikke alapján „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz.”

Ugyanennek a fejezetnek a XXIV. cikk (1) bekezdése alapján „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”

Továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

e.) Indokolás arra nézve, hogy a séreimezett bírói döntés miéért eilentés az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

- „Magyarország független, demokratikus jogállam.” (Alapvetés fejezet B) cikk (1) bekezdés)

A jogállamiság szorosan összefügg a jogbiztonság követelményével. A jogbiztonság a jogállamiság immanens tartalma. A jelző nélküli jogállam valamennyi elemének van a jogbiztonságra visszavezethető szála.

A jogbiztonságból fakadnak az eljárási garanciák. Az eljárási garanciák a „működő” jogállamtól elválaszthatatlanok. Eljárási garanciákat maga az Alaptörvény több helyen meghatározza. Egyik törvényi garancia a közigazgatási határozatok bíróság által történő felülvizsgálata a kifejtett jogszabálysértésekre tekintettel.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 1. § (1) –(2) és (4) bekezdése, valamint a 2. § (1) és (3) bekezdése, a 3.§ (2) bekezdése, a 4. § (1) bekezdése és az 5. § (1)-(2) bekezdése, valamint a 70. § (1)-(3) bekezdése kimondja, hogy

„1. § (1) A közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok

megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja.

(2) A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos - ideértve gazdasági - érdekét szem előtt tartva jár el.

(4) A közigazgatási hatóság védi az ügyfelek jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait, ezek korlátait törvény határozza meg.

2. § (1) Az ügyfeleket a hatósági eljárásban megilleti a törvény előtti egyenlőség, ügyeiket indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás nélkül kell elintézni.

(3) A közigazgatási hatóság az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket veszi figyelembe, minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékeli, döntését valóságos tényállásra alapozza.

(2) A közigazgatási hatóság:

a) a kizárólag kérelemre indítható eljárások kivételével hivatalból eljárást indíthat, illetve a kérelemre indult eljárást jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén folytathatja, és ilyen esetben a végrehajtást is hivatalból indítja meg,

b) hivatalból állapítja meg a tényállást, határozza meg a bizonyítás módját és terjedelmét, ennek során nincs kötve az ügyfelek bizonyítási indítványaihoz, ugyanakkor a tényállás tisztázása során minden, az ügy szempontjából fontos körülményt figyelembe kell vennie,

c) e törvény keretei között felülvizsgálhatja mind a saját, mind a felügyeleti jogkörébe tartozó hatóság végzését és határozatát (a továbbiakban együtt: döntését),

d) hivatalból intézkedhet a döntésének kijavításáról, kiegészítéséről, módosításáról és visszavonásáról.

4. § (1) Az ügyfeleket megilleti a tisztességes ügyintézéshez, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jog és az eljárás során az anyanyelv használatának joga.

5. § (1) A közigazgatási hatóság az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője számára biztosítja, hogy jogaikról és kötelezettségeikről tudomást szerezzenek, és előmozdítja az ügyféli jogok gyakorlását.

(2) A közigazgatási hatóság a jogi képviselő nélkül eljáró ügyfelet tájékoztatja az ügyre irányadó jogszabály rendelkezéseiről, az őt megillető jogokról és az őt terhelő kötelezettségekről, illetve a kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezményeiről, továbbá a természetes személy ügyfél részére a jogi segítségnyújtás igénybevételének feltételeiről.

70. § (1) Ha a hatóság az ügyfélnek az eljárás megindításáról való értesítését mellőzte, és az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le, annak befejezésétől számított nyolc napon belül értesíti az ügyfelet, hogy az - az iratokba való betekintés szabályai figyelembevételével - megismerhesse a bizonyítékokat, azokra nyolc napon belül észrevételt teheszen, élni tudjon nyilatkozattételi jogával, és további bizonyításra irányuló indítványt terjeszthessen elő.

(2) Az értesítés mellőzhető, ha az ügyfél számára már a bizonyítási eljárás során a hatóság biztosította, hogy megismerjen minden bizonyítékot, és módjában álljon gyakorolni az (1) bekezdésben meghatározott jogait, vagy ha az ellenérdekű ügyfél nélküli ügyben a hatóság teljesíti az ügyfél kérelmét.

(3) Nem akadályozza az eljárás befejezésének, ha az ügyfél a hatóság által meghatározott határidőben nem élt az (1) bekezdésben meghatározott jogaival.”

Ahol az eljáró hatóság nem tartja be a rá vonatkozó eljárási szabályokat, a testi vizsgálatot mellőzi, majd a másodfokú hatóság nem észleli, hogy az elsőfokú hatóság durva eljárási szabálysértést vétett, sőt maga is elköveti, ott a jogállam elvei sérülnek. Sőt a bíróság sem észleli a jogsértést, hogy gyakorlatilag nem volt államigazgatási eljárás. Ezt követően a bíróság hoz egy végzést a szakértő kirendelésével kapcsolatosan, de azt nem tartja be. Az egymásnak ellentmondó szakértői véleményeket nem lehet tisztázni, a bíróság nem engedi meg.

A Kúria megállapítja, hogy az igazságügyi orvosszakértői végzettséggel is rendelkező ügyvéd laikus, a bíróság a bizonyítékokat nem veszi figyelembe, indokolási kötelezettségének nem tesz eleget...

A jogállam nem ilyen. Ezek az eljárások sértik a jogállamiságot és ezért Alaptörvény ellenesek. Az eljáró hatóságok és bíróságok megsértették a jogállamiságot.

Az Alkotmánybíróság szerint a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság megköveteli az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák. A jogállam fogalmának egyik feltétlen ismérve a jogbiztonság. A jogbiztonságnak viszont elengedhetetlen követelménye, hogy a jogalkalmazási magatartás előre kiszámítható legyen. A jogállamiság elvéből adódó alapvető követelmény, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket.

- „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz...” (Szabadság és felelősség II.cikk)

Az emberi méltósághoz való jog jellemzője, hogy minden más alapjog lényeges tartalmának része is egyben, a lényeges tartalom - minden alapjognál - köréje épül. Az emberi méltósághoz való jog a lényeges tartalom belül az érthetetlen lényeg, ha a korlátozás ezt eléri, az alaptörvény ellenesség biztos, hogy fennáll. Az emberi méltósághoz való jognak két funkciója van. A személyiségvédelmi és az egyenlőséget biztosító funkció. Az Alkotmánybíróság levezette az önazonossághoz való jogot, benne polgári ügyekben a perbeli rendelkezés szabadságát. Az emberi méltósághoz való jognak vannak alapjogi jellemzői. Az emberi méltóság sérthetetlen. Az emberi méltóság az ember érthetetlen lényegét jeleníti meg, ha pedig ilyen, akkor fogalmilag kizárt a megsértése, érintése. Sérti az emberi méltóságot az a joggyakorlat, amely dehumanizál, amely a személyeket pusztá tárgyként kezeli.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 163. § (1), 164. § (1)–(2) bekezdése, valamint a 177. § (1)–(2) és (6) bekezdése, továbbá 178. § (1) és (3) bekezdése, illetve a 182. § (2)–(3) bekezdése pedig az alábbiakat mondja ki:

„163. § (1) A bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el.

164. § (1) A per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

(2) A bíróság bizonyítást hivatalból akkor rendelhet el, ha azt törvény megengedi.

177. § (1) Ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki. Rendszerint egy szakértőt kell alkalmazni, több szakértőt csak különböző szakkérdések felmerülése esetében lehet kirendelni.

(2) A bíróság a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértőt, szakvélemény adására feljogosított gazdasági társaságot, szakértői intézményt, vagy külön jogszabályban meghatározott állami szervet, intézményt, szervezetet rendelhet ki szakértőként. Más szakértő csak ezek hiányában, kivételesen alkalmazható.

(6) A bíróság a fél kérelmére - ha a bizonyítás szempontjából szükségesnek látszik - a kirendelt szakértő helyett más szakértőt rendelhet ki. A kirendelésre a (3) bekezdés rendelkezését megfelelően alkalmazni kell. Ha a bíróság a szakértőt a felek egyetértő javaslatára rendelte ki, más szakértő kirendelésének a szakvélemény előterjesztése előtt csak akkor van helye, ha a szakértő a véleményadással késlekedik, kizárás okából (178. §) vagy valamely más fontos okból nem járhat el.

178. § (1) Az, akire a 13. § (1) bekezdésének *a)*, *b)*, *c)* vagy *e)* pontjában meghatározott kizáró ok áll fenn, szakértőként sem járhat el, úgyszintén az sem, aki az ügyben, mint bíró vett részt, illetve aki olyan gazdasági társaságnak tagja, alkalmazottja, amely az ügyben szakértőként már korábban eljár.

(3) A bíróság hivatalból ügyel arra, hogy kizárt szakértő az eljárásban ne vegyen részt. A kizárási okot maga a szakértő, valamint a fél köteles a bíróságnak haladéktalanul bejelenteni; ha a bejelentés a szakértő véleményének előterjesztése után történt, a bíróság a vélemény figyelembevételével dönti el, hogy más szakértő meghallgatása szükséges-e.

182. §

(2) A szakértőhöz a véleményre vonatkozólag ennek előterjesztése után kérdéseket lehet intézni.

(3) Ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki. Ha a bíróság a bizonyítást hivatalból rendelte el [164. § (2) bek.], szükség szerint hivatalból jogosult új szakértő kirendelésére is.”

Sérti az emberi méltóságot, ha az egyén kiszolgáltatott helyzetével más vagy mások visszaélnék. Az emberi méltóság sérelme az is, ha ésszerű indok alapján igazolható, hogy az egyén erős sértés áldozatává válik. Ezek alapján az Alaptörvény által felállított rostán az emberi méltósághoz kapcsolt tilalmak megsértése nagy valószínűséggel fennakad. A részrehajlás nélküli, tisztességes módon történő hatósági ügyintézés valamint a tisztességes

bíróági eljárás az Alaptörvénynek a sarkalatos pontja, amely az emberi alapjogok alapvető szabálya.

Az Alkotmánybíróság már rámutatott, hogy az emberi méltósághoz való jog sérelme állapítható meg a fél perbeli önrendelkezési jogának megsértése esetén. Az emberi méltóság megőrzése különösen fontos olyan esetekben, amikor az ember kiszolgáltatott helyzetben van, vagy kerül. Különösen fontos az emberi méltóság megőrzése az aszimmetrikus viszonyokban. Az állam elismeri és védi a sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogokat.

- „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.” (Szabadság és felelősség fejezet XXIV. cikk (1) bekezdés)

A tisztességes eljárás követelménye minden olyan eljárásra vonatkozik, amelyben valamilyen természetes személy az állam jogalkalmazási tevékenysége által érintett. A tisztességes eljárás követelményének a közigazgatási hatósági eljárásban is érvényesülnie kell. A tisztességes eljárás (fair trial) követelményére az Alkotmánybíróság már több határozatában rámutatott, ezek egyike szerint „a fair trial” olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás "méltánytalan" vagy "igazságtalan", avagy "nem tisztességes".

Az Alkotmánybíróság egyik határozatában a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó gyakorlatát összegezve megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye. A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos érdekét szem előtt tartva jár el. Az ügyfelet megilleti a tisztességes ügyintézéshez való jog. A tisztességes ügyintézéshez való jog lényegesen többet jelent, mint pusztán a jogszabályok megtartását az eljárás során. A tisztességes ügyintézés tágabb értelemben véve magába foglalja az összes eljárási alapelv érvényesülését. Sokféle módon lehet tehát vétetni a tisztességes eljárás követelménye ellen. Erre az Alkotmánybíróság is utal egy határozatában.

A fentiekből megállapítható, hogy az eljáró hatóságok eljárása – figyelemmel az alkotmánybíróság által rögzített és idézett elvekre – összességében nem felelt meg a tisztességes eljárás hoz való jog érvényesüléséhez szükséges összetett követelményrendszernek, egyúttal veszélyeztették a jogbiztonság elvének érvényesülését, amikor mellőzték az eljárásuk során a testi vizsgálatot és a 2007-ben jóhiszeműen szerzett 50 %-os ÖEK-mat indokolás nélkül megvonták. Ezzel szerzett jogot vontak meg, amely a vonatkozó alapelvekbe ütközik. Azzal, hogy a jogszabályban előírt testi vizsgálatot mellőzték, valamint a szerzett jogomat megvonták, nemcsak jogsértően, hanem tisztességtelenül is jártak el. A testi vizsgálat elvégzése esetén egész más eredményre jutottak volna.

- „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.” (Szabadság és felelősség fejezet XXVIII. cikk (1) bekezdés)

Az Alkotmánybíróság határozatában állapította meg, hogy ez az alapjog magába foglalja a bírósághoz fordulás jogát mind a büntető, mind a polgári perekben, az igazságos tárgyalás lefolytatásának az igényét. Ezek a követelések a határozatban foglaltak alapján nem egyszerűen a bíróságtól és az eljárástól megkövetelt tulajdonságok, hanem a „fair trial” minőség előírásának megjelölésén az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért az egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. A tisztességes eljárás kereteit garanciák sokasága tölti ki, a fogalma nem képez zárt rendszert. Jogi és nem jogi elemeket egyaránt tartalmaz. Olyan abszolút jog, amellyel szemben más mérlegelhető jog nem létezik.

A Pp módosításakor iktatták be az eljárási alapjogokat, köztük az eljárás tisztességes lefolytatásának követelményét is.

A tisztességes eljáráshoz való jog követelménye olyan jogalkalmazási eljárást foglal magában, amely a jogállam értékrendjének megfelelő a demokratikus alkotmányfejlődés során kikristályosodott alapelemek és szabályok alapján zajlik.

Az eljárás során biztosítani kell annak lehetőségét, hogy mind a két fél részletesen kifejthesse jogi és ténybeli álláspontját, csatolhassa bizonyítékait, megismerhesse a másik fél beadványait, észrevételeit, indítványokat terjeszthessen elő.

Az egész eljárás során az alperes a felperesi álláspontokra nem adott tényszerű választ, de nem is vitatta felperes állításait. Ennek ellenére a bíróság nem tett semmit a nyilatkozatok valóságtartalmának felderítésére, a bizonyítékok beszerzésére. Tartotta a tárgyalásokat, de az ügy nem ment előre semmit. Egy gyors döntéssel, a jelentős számú nyitott kérdés megválaszolása nélkül ítéletet alkotott. Alperes állandóan az ÖEK-ra hivatkozott, hogy nem érte el az 50 %-ot. Bármilyen indítványt tettem, a szakértők idézését, az alaptalan szakvéleményeket, amelyek részben hiányosak, ellentmondásosak, iratellenesek, és egymástól jelentős eltéréseket tartalmaznak, a bíróság semmit nem vett figyelembe.

A bíróság eljárása nem lehet alkalmas arra, hogy kételeyeket ébresszen a bíróság pártatlanságának tekintetében. Az Alkotmánybíróság által leszögezett alapvető elv szerint ugyanis „a bírónak nemcsak pártatlannak kell lennie, hanem pártatlannak is kell látszania”.

Az alperes a bírósági eljárásban csupán egyetlen tárgyaláson volt jelen. Így a közvetlenül elhangzottakra nem is tudott reagálni. Az információit is csak közvetve szerezte a perrel. Az indítványaimat nem utasította el, ennek ellenére a bíróság azoknak nem adott helyt.

Nem lehet az a bírósági eljárás tisztességes, amelyben a bíróság a saját maga által hozott végzést nem tartja be, a becsatolt bizonyítékaimat nem veszi figyelembe, azokat nem értékeli, az elhangzottakat a valóságtól eltérően jegyzőkönyvezi. A 2007-ben, az előírt eljárási rendben hozott és senki által nem támadott rokkantossági határozatban foglaltakat nem veszi figyelembe, amelyben 67 %-os munkaképesség csökkenést állapítottak meg. Ezzel szerzett jogot vont meg. Ez a bíróságnak becsatolt bizonyíték szerint 50 %-os ÖEK-nak felel meg. Az akkori állapothoz képest jelentős az egészségkárosodásom (kivették a jobb petefészkeket, pajzsmirigy rendellenesség lépett fel, rosszabbodott a mozgáskészségem és a pszichiátriai károsodásom is növekedett). A szakértők egyes egészségkárosodásomat nem vizsgálták. Az egyik szakértő olyan szakkérdésben nyilatkozott, amelyhez saját bevallása szerint nem ért, a másik szakértő el nem végzett vizsgálatokat szerepeltetett jelentésében. A két szakértői

jelentésben az egyes károsodások mértékénél 50 %-os vagy nagyobb eltérés található (15% és 24%). A két szakértő évekig együtt dolgozott, ami a függetlenségüket megkérdőjelezi. Mellékelten csatolom a [REDACTED] honlapjáról lekért, 2014.02.11-én frissített információt, mely szerint mindkét szakértőnek munkahelye a mai napig is az [REDACTED] i [REDACTED] i [REDACTED] ja. Végül az igazságügyi szakértői szakorvosi képzettségű ügyvédet laikusnak tüntetik fel.

A fentiek alátámasztják, hogy a bíróság az alapvető eljárási jogaimban korlátozott.

Tisztességes bírói eljárás esetén:

- a bíróság saját végzésének megfelelően az állami szervektől független szakértőt rendelt volna ki,
- megvizsgálta volna, hogy a 2007-es közigazgatási határozatban foglaltakhoz képest romlott vagy javult-e az egészségi állapotom, ha javult vagy romlott volna, miben és mennyiben,
- ha 2007-ben 50 %-os ÖEK-nak megfelelő munkaképesség csökkenést állapítottak meg, az hogyan csökkenhetett az egészségi állapotom rosszabbodása után 31, 41, 45, 46, 47 %-ra,
- tisztázta volna az első szakértővel azt, hogy ha nem pszichiátriai szakember, mert nincs ilyen végzettsége, akkor hogyan merte értékelni a pszichiátriai károsodásomat,
- miért nem értékelte a jelentésében nem szereplő, de ténylegesen meglévő egészségkárosodásomat,
- tisztázta volna, hogy a második szakértő jelentésében miért szerepelnek általa el nem végzett vizsgálatok eredményei, miért nem szerepelnek meglévő károsodások értékelései és miért állít valótlan tényt a szakvéleményében (hogy pl. műtét után, amikor kivesznek több mint 100 gramm szövetet, nincs hónalji kráter),
- tisztázta volna, miért van a két szakértői vélemény egyes egészségkárosodási mértékei között jelentős eltérés (pl. 15 % és 24 % a pszichiátriai károsodásnál),
- nem rendel ki olyan szakértőket, akik évekig együtt dolgoztak, dolgoznak, és az egyik agyba-főbe dicséri a másik jelentését (de azért a saját értékei meghatározásánál jelentős értékcsökkentéseket alkalmaz az agyondicsért jelentés értékeiből),
- a szakmai képesítéssel rendelkező ügyvédet nem tekinti laikusnak,
- a jegyzőkönyvben azt rögzíti, ami a tárgyaláson elhangzott,
- az általam becsatolt bizonyítékokat értékelte, és a szakértőket nyilatkoztatta volna az bizonyítékaimról,
- a felajánlott szemletárgyat megsemmisítette volna.

Meggyőződésem, hogy az általam leírt és bizonyított állítások nem csak törvényességi problémák, azon túlmenően. Ebben az eljárásban olyan folyamatos jogsértések történtek, amelyek már az Alaptörvényben megfogalmazott tisztességtelen eljárás kategóriájába tartoznak. Az egész eljárás számomra érthetetlen volt, mert bármit nyilatkoztam, bármit indítványoztam, a bíróság abból semmit nem vett figyelembe.

Tudom, hogy a „fair trial” eljárás biztosan nem ilyen. Ott nem hagynak megválaszolatlanul kérdéseket, tisztázzák az ellentmondásokat, a szemletárgyat megsemmisítik, a szakértelem hiányában tett szakvéleményt visszautasítják, a valótlan tényt nem fogadják el, az el nem

végzett vizsgálatokat elvégeztetik és az egymásnak ellentmondó, eltérő szakvéleményeket feloldják.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Azt hiszem, egyértelműen tudom bizonyítani, hogy velem szemben tisztességtelen eljárást folytattak le. Ilyen eljárást egy demokratikus jogállamban nem lehet lefolytatni. Az elsőfokú bizottság vizsgálatánál még a ruhát sem kellett levenni, és a másodfokú vizsgálat is csak mondvacsinált lehajolásból, orrhegy megérintésből állt, annyira nem érdekelte őket a tényleges testi károsodásom. Ilyen körülmények között hogyan tudnak eleget tenni a testi vizsgálatoknak? Az egész eljárás 3,5 év alatt úgy lett lebonyolítva, mintha ott sem lettem volna. Bármit mondtam, nyilatkoztam, kértem, semmibe vették. A jogállam és a tisztességes eljárás nem ilyen...

Az eljáró hatóságok még formálisan sem tartották be az rájuk vonatkozó eljárási szabályokat. A bíróságok lehet, hogy formálisan ugyan betartották a rájuk vonatkozó eljárási rendet, de olyan helyzetet alakítottak ki, amelyben megkérdőjelezhetetlennek tekintették a közigazgatási döntéseket. Ez pedig már alkotmányos jogokat sért, mert a bírósági felülvizsgálat elveszíti a garanciális jelentőségét. Ennek orvoslására csak az alkotmányossági panaszindítvány pozitív elbírálásával kerülhet sor. Velem szemben nem érvényesült a „fair trial” elv. Az ilyen eljárásnak a korlátja a jogállamiság keretei között a tisztességes közigazgatási és bírói eljárás. Az egész eljárás megalázó volt számomra, mert mintha ott sem lettem volna. Még véletlenül sem vizsgálta a bíróság az állításaim, nyilatkozataim valóságtartalmát. Sőt a bíróság még azt is megtette, hogy a kirendelt állami költségvetési szerv helyett, annak egyik alkalmazottjának engedélyezte a vizsgálat elvégzését.

f.) Kifejezett kérésem a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára:

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvénybe ütközés miatt a hivatkozott bírói döntést semmisítse meg.

Az alkotmányjogi panaszom alapja az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a:

„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozotti döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

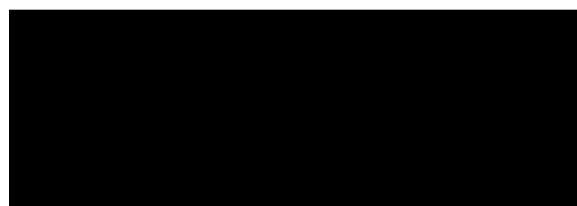
- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Megítélésem szerint a lefolytatott eljárás az Alaptörvényben biztosított fenti jogaimat sérti és a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, így a panaszindítványom előterjesztésének feltételei fennállnak.

Kérem panaszindítványom kivizsgálását és elfogadását.

Szfvár., 2014.06.20.

Tisztelettel:

Melléklet:

2 pld. kamarai adatlap

~~1 pld. nyilatkozat~~

Eföttünk, mint tanuk előtt:

